Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 090 van 16 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat S. DELHEZ**
Place Léopold 7/1
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libische nationaliteit te zijn, op 29 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 september 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 26 mei 2026.

Gelet op de beschikking van 4 augustus 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat S. DELHEZ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De Raad verwijst naar artikel 5.12, § 3 van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 19 juni 2026), dat luidt als volgt:

"§ 3. Voor alle beroepen die op het moment van de inwerkingtreding van deze wet hangende zijn voor de Raad en waarvoor met toepassing van artikel 39/74 van de wet van 15 december 1980 reeds een terechtzitting werd vastgesteld of waarop reeds een procedure in de zin van artikel 39/73, 39/73-2 of 39/73-3 van dezelfde wet wordt toegepast, verloopt de procedure overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet. […]"
Ingevolge artikel 5.12, § 3 van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (BS 19 juni 2026) verloopt de onderhavige procedure aldus overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet.

2. Overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de wnd. voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In* casu wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker, die de Libische nationaliteit bezit, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)", waarbij zijn huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.
Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.
2. In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de door hem beweerde motieven. Hij ging niet in beroep tegen deze beslissing.
In het kader van zijn huidig verzoek stelt hij dat hij zijn problemen reeds heeft uiteengezet in kader van zijn vorige interviews en hij dus eigenlijk geen nieuwe elementen heeft. Hij stelt dat zijn moeder en broer K. zich actueel in Jadou bevinden gezien zijn broer, naar aanleiding van zijn vlucht, problemen met de milities zou hebben gekregen en niet meer in Tripoli kon blijven. Hij vertelde reeds de vorige keren over die problemen, maar toen had hij nog geen documenten om dit te staven, hij heeft deze pas onlangs via WhatsApp verkregen. Voorts geeft hij nog aan het op psychologisch vlak moeilijk te hebben vanwege de situatie die hij meemaakt hier, hij heeft geen medische stukken om dit te staven, en op fysiek vlak gaat het goed met hem.
In kader van zijn huidig verzoek legt hij volgende stukken neer: een 'bevestiging van verblijfplaats' in hoofde van zijn moeder en zijn broer K. van 9 maart 2025 ter staving van zijn bewering dat ze in Jadou wonen, een verklaring opgemaakt door het politiekantoor van Jadou waarin wordt geacteerd dat zijn broer K. op 23 november 2024 aangifte heeft gedaan van het gegeven dat hij na verzoekers vertrek naar het buitenland lastiggevallen werd en er een aanslag op hem werd gepleegd door milities, een aanvraag van zijn broer K. gericht aan zijn werkgever om de toestemming te krijgen voor 'onbeperkt dringend verlof' vanaf 3 december 2024 omwille van 'veiligheidsomstandigheden die betrokkene meemaakt', en uittreksels uit zijn oude paspoort met daarin het visum voor Polen.
3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.
4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:
(i) het geen betoog hoeft dat wanneer hij in kader van zijn actueel verzoek stelt over geen nieuwe elementen te beschikken, dit het CGVS niet kan aanzetten tot een andere appreciatie inzake zijn verzoek. Waar hij nog stelt dat zijn broer problemen met de milities heeft gehad naar aanleiding van zijn vlucht en hij niet meer in Tripoli kon blijven, hij evenmin overtuigt daar hij hier voortborduurt op motieven waaraan geen geloof wordt gehecht. Evenmin werpen de door hem neergelegde stukken die hij ter staving van deze bewering neerlegt hier een ander licht op: vooreerst zijn dit slechts kopieën die hij via WhatsApp heeft gekregen en kan de authenticiteit van deze stukken bijgevolg niet worden nagegaan, hebben dergelijke stukken sowieso enkel waarde ter ondersteuning van een coherent en geloofwaardig relaas wat in zijn hoofde niet het geval is, en werden deze stukken duidelijk ter zijnen behoeven opgemaakt. De kopieën van zijn oude paspoort voegen niets toe aan zijn verklaringen. Waar hij nog stelt het psychologisch moeilijk te hebben omwille van zijn situatie in België, dient te worden opgemerkt dat hij zelf aangeeft geen stukken te hebben om dit te staven en merkt het CGVS verder nog op dat een 'dergelijk gevoelen' geen uitstaans heeft met zijn asielmotieven.
(ii) er in Libië actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.
5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoeker heeft aangebracht in het kader van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van

concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.
6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.
7. De Raad merkt op dat overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet bij de beoordeling van nieuw aangevoerde gegevens dient te worden nagegaan of de aangevoerde gegevens "nieuw" zijn in de zin dat zij "de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt", m.a.w. of ze van dien aard zijn dat ze tot een andere beslissing kunnen leiden dan de weigering van een eerder verzoek om internationale bescherming. Dat elementen nieuw zijn in die zin dat ze nooit eerder werden aangebracht, volstaat dus geenszins (an sich), aangezien het moet gaan om nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming in de zin van voormelde artikelen aanzienlijk vergroten. De commissaris-generaal heeft onderzocht, zoals blijkt uit de bestreden beslissing, of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, wat in casu niet het geval is in het kader van zijn huidig verzoek. Bijgevolg kon de commissaris-generaal zijn verzoek onontvankelijk verklaren.
De Raad wijst er op dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek. Dat deze in het nadeel van verzoeker spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou onderzocht hebben of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.
8. Waar verzoeker suggereert dat verweerder van meet af aan beïnvloed is geweest door de negatieve uitkomst van de eerste beslissing, dient erop gewezen dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het Commissariaat-generaal bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.
9. De Raad merkt op dat de beoordeling van de bewijswaarde van de voorgelegde stukken tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal en van deze Raad behoort. De commissaris-generaal en deze Raad dienen niet aan te tonen dat de voorgelegde stukken vals of niet authentiek zijn, maar het volstaat duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten.
In tegenstelling tot wat verzoeker op algemene en weinig of niet ernstige wijze voorhoudt, wordt er door de commissaris-generaal weldegelijk een onderzoek gevoerd naar en rekening gehouden met de door hem in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming aangebrachte elementen, zoals blijkt uit de vaststellingen in de bestreden beslissing, waar de Raad zich bij aansluit: "Het hoeft dan ook geen betoog dat wanneer u in kader van uw actueel verzoek stelt over geen nieuwe elementen te beschikken, dit het CGVS niet kan aanzetten tot een andere appreciatie inzake uw verzoek. Waar u nog stelt dat uw broer problemen met de milities heeft gehad naar aanleiding van uw vlucht en hij niet meer in Tripoli kon blijven, overtuigt u evenmin daar u hier voortborduurt op motieven waaraan geen geloof wordt gehecht (Verklaring Volgend Verzoek dd.11.06.2023 punt 19). Evenmin werpen de door u neergelegde stukken die u ter staving van deze bewering neerlegt hier een ander licht op: vooreerst zijn dit slechts kopieën die u via WhatsApp hebt gekregen en kan de authenticiteit van deze stukken bijgevolg niet worden nagegaan; hebben dergelijke stukken sowieso enkel waarde ter ondersteuning van een coherent en geloofwaardig relaas wat in uw hoofde niet het geval is en werden deze stukken duidelijk ter uwen behoeven opgemaakt. De kopieën van uw oude paspoort voegen niets toe aan uw verklaringen. Waar u nog stelt het psychologisch moeilijk te hebben omwille van uw situatie in België, dient te worden opgemerkt dat u zelf aangeeft geen stukken te hebben om dit te staven en merkt het CGVS verder nog op dat een 'dergelijk gevoelen' geen uitstaans heeft met uw asielmotieven (Verklaring Volgend Verzoek dd.11.06.2023 punt 13).".
De Raad merkt verder op dat uit de 'bevestiging van verblijfplaats' in hoofde van zijn moeder en zijn broer K. van 9 maart 2025 blijkt dat zij in Jadou wonen. Uit deze stukken blijkt niet omwille van welke concrete redenen/problemen zij naar deze plaats zijn komen wonen. Evenmin blijkt uit de aanvraag van zijn broer K. gericht aan zijn werkgever om de toestemming te krijgen voor 'onbeperkt dringend verlof' vanaf 3 december 2024 omwille van welke concrete redenen/problemen hij verlof zou hebben aangevraagd. Er wordt enkel algemeen gesteld dat hij verlof vraagt omwille van 'veiligheidsomstandigheden'.
Omtrent de verklaring opgemaakt door het politiekantoor van Jadou waarin wordt geacteerd dat zijn broer K. op 23 november 2024 aangifte heeft gedaan van het gegeven dat hij na verzoekers vertrek naar het buitenland lastiggevallen werd en er een aanslag op hem werd gepleegd door milities, moet worden

opgemerkt dat deze louter is opgesteld op basis van de verklaringen van zijn broer K.. Er is geen verwijzing naar enige betrouwbare en verifieerbare externe bron, de klacht is niet gebaseerd op een politioneel of gerechtelijk onderzoek naar deze verklaringen en er wordt ook geen melding gemaakt van vaststellingen of onderzoeksdaden die werden verricht door politie of justitie. Enkel op basis daarvan kan niet worden geverifieerd of de beweerde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan. Verzoeker brengt geen documenten bij met betrekking tot het verdere verloop van deze klacht of het resultaat ervan, noch enige andere informatie over de verdere opvolging. Aldus zijn er geen aanwijzingen dat de klacht inhoudelijk werd onderzocht en op objectieve wijze bevestigd door de instantie die ze noteerde. Gelet op het gebrek aan enige objectivering, kan aan deze aangifte, die niet meer bevat dan de verklaringen van zijn broer K., dan ook slechts een geringe bewijswaarde worden toegekend.
Door te stellen dat zijn afgelegde verklaringen en zijn voorgelegde documenten zijn vrees bevestigen, brengt hij geen dwingende argumenten of concrete gegevens bij die een ander licht werpen op de voorgaande vaststellingen omtrent zijn aangebrachte elementen en slaagt er niet in om deze te ontkrachten.
10. Verzoeker stelt dat verweerder geen rekening heeft gehouden met zijn etnische afkomst en verwijst hierbij naar algemene informatie.
In de eerste plaats dient erop te worden gewezen dat het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhoudt. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt (RvS 27 februari 2001, nr. 93.571). Verzoeker toont niet op concrete wijze aan dat hij van zulk gedrag het slachtoffer is geweest.
Daarbij komt dat in de beslissing genomen in het kader van zijn eerste verzoek, waartegen hij geen beroep heeft ingesteld bij de Raad, de commissaris-generaal het volgende vaststelde: "Ten slotte moet worden opgemerkt dat u van origine Amazigh bent en dat u een Ibadi-moslim bent. U heeft noch tijdens het interview op het CGVS noch bij DVZ problemen aangehaald naar aanleiding hiervan: "We hebben nooit problemen gehad, niets. We zijn pacifistisch. We werken, dat is het." (CGVS, p. 5).".
Daarnaast merkt de Raad op dat hij tijdens zijn huidig verzoek op de DVZ evenmin melding maakte problemen te hebben omwille van zijn etnische afkomst.
Het verwijzen naar informatie omtrent o.a. de algemene situatie in Libië en de situatie van de Amazigh, volstaat niet om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.
11. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de informatie waarnaar gerefereerd wordt waaruit blijkt dat er in Libië actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker wijst op de algemene situatie in Libië en verwijst hierbij naar algemene informatie. De Raad merkt op dat verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar informatie die dezelfde is en voor het overige in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie is gesteund. Aldus brengt verzoeker in zijn verzoekschrift geen dwingende argumenten of concrete gegevens bij die een ander licht werpen op de appreciatie zoals weergegeven in de bestreden beslissing.
Evenmin is er sprake van persoonlijke omstandigheden die het risico in zijn hoofde zouden verhogen. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan die hier anders over doen denken.
12. Bijgevolg lijkt verzoeker geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

3. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar dat hij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig oud artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting*, Parl.St*. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

4. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

5. In het proces-verbaal van terechtzitting van 26 augustus 2026 staat het volgende vermeld:

"Tolk 1571 legt de eed af en tolkt Arabisch
De wnd. voorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.
De raadsvrouw van de verzoekende partij stelt dat het niet geloofwaardig geacht werd dat de moeder en broer van verzoekende partij in Jadou verblijven. Zij heeft daar bewijs van proberen bij te brengen. Haar broer zou problemen hebben met milities en heeft daarvan aangifte bij de politie gedaan wat VzP heeft voorgelegd als bewijs. De eerste maal werd VzP niet geloofd. De bewijzen weerleggen nu het beweerd gebrek aan vrees en kunnen dus als nieuwe elementen beschouwd worden. De verzoekende partij stelt psychische problemen te hebben en ging hiervan documenten bijbrengen, maar zij heeft dat niet gedaan.
De verzoekende partij zelf zegt dat wat met haar broer gebeurd is, plaats heeft gehad nadat de internationale rechtbank die mensen veroordeeld heeft. Deze gebeurtenissen zijn gebeurd na haar interview bij het CGVS. De rechtbank heeft een vonnis uitgesproken tegen die mensen, zij hebben daarna uit wraak haar broer en familie aangevallen."

6. Het doel van een vraag tot horen bestaat erin om ter zitting concreet uiteen te zetten met welke grond(en) van de beschikking men het niet eens is en waarom. Verzoeker slaagt er evenwel niet in om concrete en dienstige elementen bij te brengen die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 12 mei 2026.
7. Door erop te wijzen dat de eerder ongeloofwaardig bevonden verklaringen nu worden gestaafd met stukken, zodat deze verklaringen wel als geloofwaardig moeten worden beschouwd en dat deze stukken nieuwe elementen zijn, doet verzoeker geen afbreuk aan het onderzoek naar deze documenten in de bestreden beslissing en in de beschikking. In de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat deze stukken slechts kopieën zijn die via Whatsapp verkregen zijn en waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan, ze vertonen ook een gesolliciteerd karakter. In de beschikking worden deze stukken besproken onder punt 9. Door louter opnieuw te verwijzen naar deze stukken, kan verzoeker geen afbreuk doen aan het oordeel hierover. Inzake de psychische problemen die verzoeker zou hebben, wordt vastgesteld dat hiervan geen stukken voorliggen en dat verzoeker niet aantoont in welk opzicht dit een invloed zou kunnen hebben op wat gesteld wordt in de beschikking.

Verzoeker borduurt op heden verder op en volhardt in zijn relaas dat reeds eerder ongeloofwaardig werd bevonden. Verzoekers betoog ter terechtzitting doet hieraan geen afbreuk. Verzoeker beperkt zich tot de argumenten in zijn verzoekschrift en volhardt in zijn middelen, zonder concreet en inhoudelijk op de gronden van de beschikking van in te gaan.

8. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van oud artikel 48/4 van dezelfde wet (de huidige artikelen 3, 1) en 5) juncto 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 en 3, 6) juncto artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

<u>Enig artikel</u>

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op zestien september tweeduizend zesentwintig door:

A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
K. VERHEYDEN	A. DE SMET